

IŁ (6) sb m

i- (3), gy- (2), gi- (1).

sg N ił (3). ◇ G iłu (2). ◇ L ile (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) i XVIII w.

Muł, błoto, rodzaj gruntu; odmiana gliny; limus terrae, molle lutum in via BartBydg; naturalis..., glis, humus tenax Cn (6) : BartBydg 82v, 135v; ZDrowym mie vczyń Boże bo w biegły wody aż do dułze moiey. Wpoionem ieft w gilie głębokim/ á nie ieft podftawa. TarDuch A5v; Odmienia fię iáko iył [ut lutum]/ gdy iy pieczętuią/ y będą ftać iáko odzienie. BudBib Iob 38/14; náwieźifz then Vpuft ziemią dobrą/ coby nie piafkowátą/ i nienapłáwną: teź gliną/ kthóra fye łamie/ rwie/ ták iáko y piałek : ále pátrzay iłłu práwie dobrého/ z mokrégo mieyfca. Strum M2v.

W przen (1) :

Szereg: »glina i ił« (1): Teraz iuż dáley poftąpię/ áby fię fundáment ten/ z rozmáitey gliny y iłu pomiełzány y vfuty/ tym lepiey obaczyć mogł/ iż ieft nie iednoftáyny y nie pewny. CzechEp 228.

TZ